

Číslo 5 – závěrečné, ročník 2014**Finis coronat opus aneb Výborný konec korunuje dílo**

Dvacátý ročník Bystřických zámeckých slavností byl završen vskutku impozantně. Janáčkův komorní orchestr z Ostravy přivezl krásný program a vynikající sólistku, violistku Jitku Hosprovou. Program koncertu přinesl změnu v podobě zařazení **Symfonie** (nebo sinfonie) **A dur Jana Zacha** místo avizované Holstovy Suity Sv. Pavla. Změněný začátek programu však byl signalizací nádherného uměleckého zážitku. Zachova skladba dosvědčila, že umělec žil na přelomu dvou hudebních epoch a v jeho tvorbě se promítaly vlivy skladatelem vnímané na jeho početných cestách. Třívětá symfonie zněla v podání JKO jako nádherně vyladěné, agogicky a dynamicky promyšlené a vystavěné dílo.

Jitka Hosprová se představila poprvé jako sólistka v **Telemannově Koncertu pro violu a orchestr G dur**. Telemann se jako Bachův a Handlův současník nevyhnul žádné tehdy oblíbené hudební formě. Napsal koncerty snad pro všechny tehdy užívané nástroje a není proto divu, že se nevyhnul ani viole. Koncert má čtyři věty (pomalá, rychlá, pomalá, rychlá).

Poskytuje dostatek hudebních myšlenek i technických problémů, které musí sólista i doprovodný ansámbl vyřešit. Je to však dílo vděčné, přinášející radost z muzicírování i z poslechu.

Program pokračoval výběrem ze svity **E. H. Griega** **Z časů Holbergových**. Rychlé Allegro vivace, pomalý a snivý Air i tanečně rozkolébaný Rigaudon mohly posluchačům navodit dojem milé barokní zábavy, bezstarostnosti a

líbeznosti. Přesně to měl Grieg na mysli, vždyť se vracel do konce 17. a na počátek 18. století, kdy žil v Dánsku a Norsku nesmírně populární osvícenec, romanopisec, esejista a historik baron Ludvig Holberg (1684–1754). Původně klavírní svitu později sám Grieg instrumentoval pro smyčcový orchestr a umocnil tak jeho pozdější věhlas.

Opravdovým vyvrcholením, neřku-li „pečkou“, však bylo uvedení **Koncertu c moll Johanna Christiana Bacha pro violu a orchestr v úpravě Henriho Casadesuse**. Byť je i pro odborníky trochu záhadou, zda je původní znění koncertu skutečně dílem Bachova

syna, nebo je dokonalou autorskou mystifikací Henriho Casadesuse. Casadesus byl vynikajícím violistou, který se nebál na počátku 20. století v multikulturní Paříži vystoupit na veřejnosti s nástroji, jako byly viola da gamba a viola d'amore, a se souborem starých nástrojů procestovat celý svět, od sovětského Ruska po Spojené státy. Není jistě bez zajímavosti, že v rodině se nosila dlouhověkost. Dvě z jeho pěti dětí se dožily více než sta let. Jedna jeho dcera (nar. 1914) dosud aktivně působí ve francouzském filmu. Vraťme se však ke koncertu c moll. Je pravdou, že téma je jako vystřižené z Bachů a některé hudební myšlenky přímo odkazují na Johanna Sebastiana. Vzápětí jsou vystřídány líbeznými a naprosto nečekanými harmonickými změnami odkazující nás až do romantismu. Je zajímavé, že podobné koncerty jsou Casadesusem „objeveny“ tři, dva J. Ch. Bacha a jeden Händlův. Určitě nás nemusí zajímat, jak to s koncerty bylo, hlavní je jejich umělecká síla, která nás naplňuje emocemi. První věta Allegro molto maestoso, to je striktně „šlapající“ barokní metrum, kde je jedna nota jako druhá, hudba plyne jakoby samozřejmě, nezpochybnitelně a bez problému. Je vystřídána tklivým a zádumčivým Adagiem molto espressivem. Allegro molto energico, jako věta třetí, spěje ke konci, kde se ještě jednou opakuje naléhavé úvodní téma celého koncertu. Jitka Hosprová opět předvedla, jak krásně umí viola znít v ruce svrchovaného sólisty. Tam, kde nejsou technické překážky, může si sólista pohrát s laděním, s výrazem, předvést všechny přednosti nástroje. Jitka Hosprová hrála dokonale. Auditorium ani nedýchalo a nechalo se unášet krásnou hudbou i úžasným přednesem.

V závěru koncertu přednesl JKO tři části **Janáčkovy Suity pro smyčce**. Toto dílo dokončil bezprostředně po návratu z pražské varhanní školy. V díle používá Janáček spíše konzervativní výrazové prostředky, jeho modernismus má přijít později. Přesto slyšíme, že řemeslo ovládá velmi dobře a o hudební nápady nemá rovněž nouzi. Časem se Suita pro smyčce právem

zařadí po bok smyčcové suitě Dvořákově a Sukově. Členové orchestru pod vedením uměleckého vedoucího Jakuba Černožského hráli naprosto čistě a spontánně. Sólistce byli pozornými doprovázeči a tam, kde hráli sami, dokázali zdůraznit všechny nuance a finesy jednotlivých partů. Jejich hra byla neokázalá, avšak přesně zvládnutá. Svým výkonem se odvděčili posluchačům, kteří hojně, i přes nepřízeň počasí, koncert navštívili. Za jejich potlesk přidali netypickou Ukolébavku od G. F. Händla.

Pořadatele i účinkující potěšily nadšené ohlasy vděčných a spokojených posluchačů. Jejich pozornost 20. ročníku BZS jednoznačně dokázala, že pořádání festivalu má své opodstatnění a je jedním z významných podniků kulturního života Bystřice pod Hostýnem.

PaM

Vážení přátelé Bystřických zámeckých slavností,

zavíráme poslední číslo Zámeckých listů 2014 a děkujeme za Vaši trvalou přízeň a laskavou podporu. Věříme, že alespoň některý z našich programů Vás letos chytil za srdce a že příští rok se s Vámi znovu setkáme.